

DOKONYWAĆ (19) *vb impf*

Oba o oraz a jasne.

inf dokonywać (2). ◇ *praes 1 sg* dokonuję (1). ◇ *3 sg* dokonywå (4). ◇ *2 pl* dokonywåcie (1). ◇ *3 pl* dokonywają (3). ◇ *praet 3 sg m* dokonywåł (3). ◇ *fut 3 pl m pers* będą dokonywać (1). ◇ *imp 2 sg* dokonywåj (1). ◇ *part praes act* dokonywåjąc (3).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w. s.v. dokonać.

1. Kończyć, doprowadzać do końca; absolvere, complere, concludere, configere, consummare, exigere, explere, finire, impetrare, finem a. exitum a. ultimam (extremam) manum imponere, peragere, perducere, perficere, perpetrare, supplere Cn (14) :

dokonywać czego (9): *OrzQuin I4 marg; GrzegŚm 53; BOiuy* mocno ná tym plåcu oštåtniem/ á fzcia swoiego dokonyway *KarnNap Fv. Cf Zwrot.*

W przeciwstawieniach: »poczynåc (a. zaczynåc) ... dokonywåc« (4): Kåcérzowie poczynåiå åle nie dokonywåiå budowånia fwego. *OrzQuin I4 marg; ActReg 32; Tåkeście bezrozumni/ że poczåwzy duchem/ teraz ciålem dokonywåcie [cum spiritu coeperitis, nunc carne consummemini?]? WujNT Gal 3/3, Ccccc3.*

Zwrot: peryfr. »dokonywåc żywota (swego)« = *umierać* (6): A drugiego człowiewka fmetnego/ [*Pan wysłuchać raczył*]/ ktorego fługå iuz dokonywåł żywotå swoiego *RejPos 45v, 241v, 254v, 255v, 256;* á iuz pråwie dokonywåiåc żywotå wiekutego [!] [...] nie zåniechał wzywåc Pånå y odkupicielå fwego *CzechRozm 198v.*

a. Umierać, rozstawać się z życiem (2) : on w wielkim ściñnieniu/ á pråwie iuz dokonywåiåc/ iåko w zåchwyceniu to mowił *CzechRozm 198v; GostGospSieb +4v.*

2. Czynić, spełniać, wykonywać; efficere *Calep [w tym: czego* (3)] (4) : Słuchaymyfz iuz o thym co będye Pan nåfz ná on czås czynić råczył/ gdy będye chciåł dokonywåc oštåtecznieyfzych fpraw fwoich. *RejAp 161, 92; Potym Bifkupi wfzyczy klęknåwzy thoż fpiewåiå nád nim/ a Kåntorowie dokonywåiå Letåniew StryjWjaz D2v; Calep 351a.*

3. Rozstrzygåć [czego] (1) :

Szereg: »kończyć i dokonywåc« (1): y przed nimi [*będye wolno*] kończyć y dokonywåc fwéy åpellåciiéy [*finire, et decidere suam appellationem JanStat 1022*] *SarnStat 956.*

4. [Dobijåc, unicestwiåc: Wiek moy minåł [...] wynędzonem był fuchothåmi/ ode dniå åż do nocy dokonywåł mię [*consumes me*]. *BibRadz Is 38/12 (Linde).*]

Synonimy: **1. kończyć; 2. odprawiać; 3. rozstrzygåć.**

Formacje pochodne cf KONACĆ.